

Gyorsítsák meg a diósgyőri középhengsorsor építését

Diósgyőr újjáépítése nagy nemzeti ügyünk. Olyan munka ez, mely a gyár és a város történetében szinte példanélküli. Egmásután nőnek ki a földből a hatalmas vasbetonoszlopok, kerülnek födém alá a többszáz méter meghaladó csarnokok. Lassan kibontakoznak a méretei. A diósgyőri középhengsorsor — elmondhatjuk — Középeurópa legmodernebb hengerüzeme lesz. Az eddigi nehéz fizikai munkát gépi eszközök végzik majd el. Ugyszólván minden munkafolyamatot gépesítenek. A többszáz fokon izzó acélbuda nem fogja többé igénybevenni az emberi erőt.

Nagy célkitűzések, nagy feladatok álltak Diósgyőr újjáépítési előtt, amikor megkezdtek a középhengsorsor építését. Egyesek azt mondták, hogy ebből még tíz év múlva sem lesz semmi. Az emberi akarat, a győzni akarás eredményeképpen

befejezéshez közeledik a középhengsorsor építése.

Már csak néhány hónap, s az építők-alapácsok zörgését felváltják a tovasikló hengerelt acélok zöreje.

De addig még sok feladattal kell megbírkóznunk a kőműveseknek, ácsoknak, vasbetonszerelőknek és a szerelőknél.

A tervezett határidőhöz képest ugyanis körülbelül egy hónapos lemaradás mutatkozik az építkezés egyes szakaszain.

Novoszáth József főépítés-vezető elvtársától kérdezzük meg először, mi az oka a nagymérvű lemaradásnak. Az építkezés — válaszolta — hatalmas munkaerőhiánnyal küzd.

Összintén szólva először fenntartással fogadtuk szavait. Elég gyakori, hogy egyes gazdasági vezetők, ha munkaterületükön nem teljesítik a tervet, az első objektív okként a munkaerőhiányt említik. A további beszélgetések azonban egyre jobban meggyőzték arról, hogy tényleg kevés az ember a hatalmas mű felépítéséhez. A szükséges létszámunk mindössze 50 százaléka áll az építészvezetőség rendelkezésére.

Bár az Építészügyi Minisztérium és más építési vállalatok már nyújtottak segítséget a létszámbéli lemaradásra, ez még mindig kevésnek bizonyult. Ha tovább nem vizsgálunk a lemaradás okát, egyszerűen a nagymérvű vált munkahány-nak tudnánk be a késést.

Tovább vizsgálva azonban a helyzetet, az építkezésen más hibát is találunk. A dolgozók egyrésze

nem használja ki munkaidőjét.

Sok helyen arról panaszkodnak a munkavezetők, műszaki vezetők, hogy nem hallgatnak rájuk a dolgozók.

Két fiatal leány például, Duliskovics Mária és Márta Anna, csütörtökön délelőtt azt a feladatot kapta, hogy a csarnok egyik kivülső részéből téglát hordjon a csarnok belsejébe, a falazáshoz. A leányok hozzá is kezdtek a munkához, de csak kézzel végeztek, s így lassan növekedett a téglahalmaz. A két leány elképedten nézett és arra kérte munkavezetőjét, hogy más munkára ossza be őket, mert itt nem lehet keresni. Hiába magyarázta az építészvezető, hogy sokkal gyorsabban haladnának, ha talicskával hordanának. A leányok vállukat vonták s nem teljesítették utasítását.

Ez a két leány nem használta ki jól a munkaidőt. Vannak azonban sokan olyanok is az építkezésen, akik igazolatlanul hiányoznak. S éppen ez az oka annak, hogy az építkezés lemaradt. Július elsejétől 28-ig csupán az építők közül 238 dolgozó maradt ki igazolatlanul a munkából. Igazolatlan kimaradások miatt 1804 munkára esett ki a termelésből. Igen nagy hiba, hogy a munkahelyen erről senki sem beszél, hallgatnak a munkavezetők, az építészvezetők, de hallgatnak a népmunkások is.

Szomorú, de az építkezésen megmutatkozik, hogy sok dolgozóban nincs elegendő felelősségérzet munkája iránt. Az egyik géptárgyalkodó például két ifjúmunkás dolgozott. Hogy gyorsabban menjen a munka, dobálták a téglákat, s persze sok összetört. Az építkezésen naponta több ezer téglát használnak fel és feltehető, hogy ilyen „munkamódszerrel” naponta

sok-sok téglát válik selejtté.

Munkaórát s pénzt pazarolnak így. A két fiú a figyelmeztetésre csak

ennyit válaszolt: „Egy ilyen nagy építésnél nem sokat számít néhány téglát, s a feltételeket is beépítik a kőművesek”. Ebben igazuk van, de a kőműveseknek emiatt csökken teljesítményük és fizetésük is.

Ki a felelős ezekért a hibákért?

Elsősorban az építés vezetősége. A munkavezetők nem ellenőrzik kellőképpen a hozzájuk beosztott dolgozók munkáját. Többben azért, mert félnek, hogy a dolgozók ebben akadékoskodást, rosszindulatot látnak, s éppen itt következik a pártszervezet felelőssége. Az alapszervezet nem dolgozik kielégítően. Nem mozgósítja a kommunikatív példamutatásra. A népmunkások nem beszélgetnek a dolgozókkal, nem magyarázzák meg munkájuk jelentőségét. A pártönkivüli dolgozókkal nem törődnek. A pártszervezet nem sok gondot fordít arra, hogy a becstelenség, jó munkát végző pártönkivüli dolgozók elnyerhessék a nagy kitüntetést, a párttagságot.

A szakszervezet lenne hivatva arra, hogy a dolgozók munkaversenyét szervezze és ellenőrizze. A szervezés terén többé-kevésbé meg is állja helyét. A vállalatok értékelésénél azonban már csökkent munkájának az értéke. A munkaterületeken seholsem látni mozgósító feliratokat, jó eredmények népszerűsítésével foglalkozó villamokat. Pedig sokkal nagyobb lenne a dolgozók munka-

kedve, lendülete, ha a szakszervezet jobb munkát végezne.

A lemaradásnál beszélünk kell a DISZ-szervezet felelősségéről is. Az építkezésen dolgozók nagyrésze ifjúmunkás. Igen kevés tudja azonban közülük, hogy ki az építkezés DISZ-titkára. Többben közülük — mint például Márta Anna — szeretne DISZ-tag lenni, de még

senki sem kereste fel, nem bízták meg feladattal.

A DISZ nem szervezi az ifjúmunkásokat, nem segíti elő, hogy azok egymást megismerve, jobban megállják helyüket a termelésben és a társadalmi munkában.

Hiányzik az építkezésnél az egyetemes szakmai és politikai irányítás. Az építészvezetőség, a pártszervezet, a szakszervezet és az ifjúsági szövetség közös együttműködése gyökerében még tudná változtatni a helyzetet, ha több figyelmet fordítanak azokra a dolgozóakra, akik kiváló munkájukkal beírják nevüket az építkezés dicsőségkönyvébe, Farkas Károly kubikos, Reszegi József vasbetonszerelő, Kecskés János ács, Vágó János és Török Imre kőművesek példaképek állnak Diósgyőr minden építője előtt. Ilyen elvtársak segítségével meg kell javítani a munkát, hogy összel felzúgjanak az új hengsorsorok, hirdessék az alkotó munka diadalát.

PÁSZTORY ALAJOS

Nemzetközi mezőgazdasági gépesítési kongresszus Budapesten

A Földművelésügyi Minisztérium és a Gépipari Tudományos Egyesület szeptemberre nemzetközi mezőgazdasági gépesítési kongresszust hívott össze. A kétnapos kongresszus az Országos Mezőgazdasági Kiállítás ideje alatt, szeptember 13-án ül össze. A kongresszusra meghívták a Szovjetunió, a Német Demokratikus Köztársaság, Lengyelország, Csehszlovákia, Románia, Bulgária, valamint Anglia és Franciaország gépesítési szakembereit is.

A kongresszus, amelynek főtémája a mezőgazdasági gépesítés eddigi eredményeinek számbavétele és a komplex gépesítés terén megoldandó feladatok kijelölése lesz, a következőképpen foglalkozik a témával:

1. A gabonabetakarítás gépesítése különös tekintettel az arató-cséplőgépek alkalmazására. Ennek a kérdésnek előadója Rácz Imre akadémikus, a Mezőgazdasági Gépészkészítő Intézet igazgatója lesz.

2. A kapásnövények termelésének gépesítése, különös tekintettel a ku-

korikatermelésre. Előadója Kund Ede Kossuth-díjas egyetemi tanár.

3. A szőlőszőlőtermesztés betakarításának gépesítése, előadója Klinger Pál.

4. A termelészövetkezetek megerősítése és a parasztgazdaságok megsegítése a géppálmások útján. Előadója Erdei János egyetemi tanár.

DUDÁS KÁROLY

a Mezőgazdasági Kiállítási Iroda vezetője

Ózdi fiatalok nagy sikere

Lőrincz József, ózdi finomhengersori DISZ-brigádja az alkotmány tiszteletére párosversenyre hívta a diósgyőri finomhengersori DISZ-brigádot. A diósgyőriek a versenyfelhívást elfogadták, és visszautasították, hogy keményen harcolnak az elsőségért.

Az ózdi DISZ-fiatalok eddig tizenöt felül 25 tonna helyett 46 tonnát teljesítettek az önköltséget csökkentették. Takarékoskodnak a szerszámmal, energiával, anyaggal, vízzel. Diósgyőriek követték a példát!

Jól kihasználják a cséplőgépeket Monokon

Amint a monoki dolgozó parasztszék befejezték az aratást, azonnal megkezdtek a hordást, s azokon a szérőkön, ahová először behordták, teljes lendülettel hozzáfogtak a csépléshez is.

Elsőnek Lemászász István cséplött el. A cséplőgép alól teljesítette gabonabeadási előírását. Példáját lelkesen követik a monokiak. A szép eredmény annak köszönhető, hogy a helyi pártszervezet vezetősége és tagjai idejében felvilágosították a falu dolgozóit és a tanács végrehajtóbizottságának tagjai is kisgyűléseket tartottak, ahol megmagyarázták az idejében való aratás, hordás, cséplés és a cséplőgép alól való beadás jelentőségét. Jelenleg hat cséplőgép dolgozik a faluban, folyamatosan halad a munka, mert egymás segítségével hordanak s így a gépeknek nincs kiesése.

Idős Kovács Ferenc már a másodikvetéshez készül. Elmondja ismerőseinek, hogy az elmúlt évben is volt másodikvetése, amely nagy segítségre volt az állatok takarmányozásában. Ezen évben csalámadát és kölest vetett másodnövényként. Példáját többen követik a községben.

KOVÁCS FERENC
Monok.

„Jövőre én leszek az első a beadásban”

Idős Kondás Ferenc kezdte meg elsőnek a cséplést Sajószöged községben. Kijelentette, hogy az első gabonát a hazának adja.

— Azt akarom — mondotta —, hogy az én búzám legyen az első a terményraktárban. Büszke vagyok rá, hogy öreg napjaimban is példát mutathatok a falu dolgozóinak, elsőnek teljesíthetem beadási kötelezettségemet.

Példamutatását követte Répási Mihály is, aki egyre jobban sürgette a

cséplőgép mellett dolgozókat, hogy második lehessen a terménybeadásban. Büszkén mondotta hadnagy fiának:

— Látod én is az első között igyekszem eleget tenni kötelezettségemnek, jövőre pedig úgy igyekszem, hogy én legyek az első.

Sajószöged községben jól halad a cséplés. Minden dolgozó paraszt követi az élenjárókat.

FIGNÁR BERTALAN
Sajószöged

„Köszönjük a segítséget”

Termelészövetkezetünknek mindenféle mezőgazdasági munka elvégzésében, a növényápolásban, takarmánykaszálásban és az aratásban igen sok segítséget nyújtottak a belügyminisztérium megyei osztálya miskolci csoportjának dolgozói. Az ő segítségüknek köszönhetjük, hogy 150 holdnyi kalászosunkat szemresterelés nélkül learattuk. Vasárnap és hétköznap, szabadidőjük nagyrészt feláldozva rendszeresen kijönnek hozzánk a tisztelvtársak is és segítenek nem csupán a munkában, de a munka megszervezésében, ügyeink intézésében is. Szívesen viseltek termelészövetkezetünk ügyét. Amint az drápa learattuk, azonnal két gépkocsit küldtek segítségül, hogy elcséplhessünk és elsőnek teljesíthessük a beadást. Így 45

mázsa drápa már július 27-én átadhatunk az államnak.

Köszönetet mondunk az Építőanyagellátó Vállalat 28/7 telepe dolgozóinak is, lelkes és hasznos segítségükért. Segítségükkel takarmányunkat időben be tudtuk hordani, így a munka nem zavarja az aratás gyors menetét.

Természetesen a segítség még jobb munkára lelkesítette tagságunkat. Minden tagot dícséret illet odaadó szorgalmáért, de külön elismerést érdemel idős Szemes András, Kiss István és Bendás József, aki egész családját bevonta a munkába.

KALAS JÓZSEF
tsz elnök,
alsószolcái Szabadság tsz

Egyik martinacélmű sem szerezte meg az első helyet

Martinacélműveink idei adóssága többbezer tonnát tesz ki. Viszonylag a legjobban az ózdi martin dolgozik, de az is jócskán adósa az országnak.

A Lenin Kohászati Művek martinácai ebben a hónapban igen lemaradtak. A kongresszus után martinacélműveinknél éppúgy mint a kohóknaél ellanyhult a verseny, egyik sem mondhatja magát az első helyet.

A martinászbrigádok közül az ózdi Hanyizsók brigád dolgozik a legjobban. A diósgyőriek brigádja közül Csohán Ferenc brigádja teljesíti jól tervét. Kövessék martinászaink az

élenjárók példáját, adjanak minél több vasat, acélt a hengerdeknek és ezeken keresztül a gépgyáraknak.

Teljesítette vállalását

Budinszky István ózdi villanyserelő brigádja a drótsíri négytonnás daru gombasín szerelését 7 nap helyett három nap alatt végezte el. Ezzel az alkotmány ünnepére tett vállalását túlteljesítette.

A kiváló brigád tervét állandóan 140—150 százalékra teljesíti, minőségi munkát végez, amiért a legnagyobb dícséret illeti.

Újabb barlangokat fedeztek fel Aggteleken

AZ AGGTELEK-jósvafői barlang a világ egyik legsodálatosabb természeti tüneménye. Cseppköves terméi, melyek messzi földről vonzzák a látogatókat, méltán tekinthetnek Svájc, Ausztria, Csehszlovákia világhírű természeti kincseivel.

Az idegenforgalom évről-évre növekszik. Egyre több látogató érkezik ide, hogy megnézze az „oszlopcsarnokot”, a „fekete termét” és a barlang egyéb cseppkőképződményeit. Különösen megnőtt a barlang látogatottsága ebben az esztendőben. Aggtelek idegenforgalma már eddig meghaladta a múltévi kétszeresét és az idény végére körülbelül háromszorosa lesz a tavalyinak.

A dolgozók érdeklődésére jellemző például a székesfehérvári turisták esete, akiknek nem teltt a tetemes utiköltségre — s így kerékpáron jöttek el. Három napon át taposták a pedált, hogy megláthassák a barlangot.

Ifjúságunkat is erősen vonzza Aggtelek. Az uttorók, középiskolások, ipari tanulók szép számmal keresik fel, s — mint Jakucs László, a barlang igazgatója meséli — bámulatramélló tájékozottságról tesznek bizonyosságot. Sokan közülük ismerik az „Élet és Tudomány” valamint a „Természet és Technika” szakcikkeit, Jakucs László könyveit az aggteleki barlangról és a Béke-barlang feltárásáról. A fiatalok a barlang megtekintése után mindig élményekkel gazdagodva, elragadtatva térnek haza.

MEGVALTOZOTT a közönség magatartása. A felszabadulás előtt gyakran előfordult, hogy botokkal levették a cseppköveket, ordítottak odabent, botrányokat rendeztek. Igaz, most is megérik, hogy egyesek megsértik a rendszabályokat, de a látogatók maguk fékezik meg a rendezavarókat. Maguknak érzik a barlangot.

Külföldiek is mind többen fordulnak meg itt. Egyre többször mondják el a barlangról, hogy „csugyeszno”, „wonderful”, „wunderschön”, — a világ sok-sok nyelvén; oroszul és németül, angolul és csehül, románul és kínaiul, de még több más nyelven is felhangzik a barlang szépségeinek dicsőrete.

Hogy azok is megismerkedhessenek a barlang csodáival, akiknek nincs módjuk eljutni Aggtelekre, a filmgyár nagyszerű színes dokumentumfilmet készített az aggteleki barlangról, valamint a Béke-barlang feltárásáról. A filmfelvételeket, amelyek még augusztusban megkezdődnek, Kollányi Agoston — az „Akvarium” című film rendezője — irányítja.

AZ AGGTELEKI barlang hazánk egyik büszkesége. Jakucs László igazgató, a Béke-barlang felfedezője mindent elkövet, hogy Aggtelek és környéke még tovább gazdagodjék, s még több érdekeset, szépet adjon a dolgozóknak. Ez a tehetséges fiatal geológus országos jelentőségű kutatásokat végez. A közelmúltban ezek a kutatások újabb eredményeket hoztak. Megállapította, hogy az aggteleki barlang alatt még egy barlangrendszer húzódik. Ezt az úgynevezett vízfestéses kísérlettel igazolta. A barlang folyóinak, a Styxnek és Acheronnak a vizét megfestették. A folyók egy víznyelőn át eltűnnek a barlang alatt és a színes vizű másutt ismét előjön, tehát a barlang alatt egy nagy üregnek kell lennie. További kísérletek csatlatatlanul bizonyítják, hogy a fel nem tárt barlang nagymérvű s szintén sok érdekességet rejt magában. A nemrég felfedezett Béke-barlangnak nemcsak turisztikai jelentősége van, a népgazdaságnak más hasznát is hajt. Megtörtént ugyanis többször egymásután, hogy a barlangkutatók hideg téiben influenzásan szálltak le és egészségesen jöttek fel. A kísérletek kimutatták, hogy a barlang gyógyhatású. A debreceni gyógyszerkutató intézet kísérletei révén pedig rájötték, hogy a barlangban 72 fajta (köztük 30 eddig ismeretlen) úgynevezett antibiotikumokat tartalmazó penészgomba található. Ezekből az antibiotikumokból penicillint, sztreptomycint és több más fontos gyógyszert készítenek.

Az aggteleki és a terezstenyei barlangrendszer, amelyet szintén vízfestéses módszerrel kutattak fel a közelmúltban, vala-

mint a Béke-barlang eddig ismeretlen részeinek feltárása a környéket a világ egyik barlangcentrumává tenné, s mindehhez aránylag csekély összeg kellene. De ez nem mindenkinek szívére.

A LEGNAGYOBB baj az, hogy a barlangnak nincs gazdája. Az IBUSZ, amelynek felügyelete alá tartozik, nem hajlandó költeni rá. Ez bizonyos fokig érthető, mert az IBUSZ-nak nem közvetlen feladata a barlang fejlesztése. A megyei tanács népművelési osztálya csak erkölcsi támogatást nyújt a barlangkutatóknak, mert nem tartozik a felügyelete alá. A barlang ügye azonban országos ügy és jó volna, ha egyes felsőbb állami szervek példát vennének az edelőnyi járási tanácsból, amely felismerte kötelességét. Nem tolta át más hatóságra a felelősséget, 15 ezer forintot utalt ki barlangkutatóra. Sajnos, ez az összeg már elfogyott és a további kutatások megakadtak. Más hiba is van. Az aggteleki barlang villanyhálózata hibás és a barlang környéke is meglehetősen elhanyagolt.

A közlekedéssel sincs minden rendben. Gyakran előfordul, hogy a menetrendszerű autóbuszjárat elmarad. Megtörtént például a közelmúltban, hogy Szolnokról érkeztek uttorók a barlang megtekintésére, de csak Szinig jutottak el. Az autóbusz nem vitte fel őket Aggtelekre. Visszamentek anélkül, hogy a barlangot megnézthették volna.

A DOLOZÓK szeretnék emléket vinni Aggtelekről, de nem letördelt cseppkő darabokat. A barlangban fényképezni tilos, kaphatnának képeslapokat is — de Aggteleken csak jósvafői levelezőlapot lehet venni. Mindezen persze gyorsan lehetne segíteni.

A barlangok fejlesztésének ügyét ne tologassa egyik hivatal a másikra. A barlang az egész dolgozó népé. Sokan gyönyörködnek benne és gyönyörködnek a még fel nem tártakban is. Az illetékesek törődjenek többet az ország egyik legszebb természeti kincsével.

SÁNDOR LÁSZLÓ

Vállalatok!

Közületek!

Használt bélyegzőfókat minden mennyiségben megveszünk.

Bélyegzője gyorsan elkészül, ha használt fókat ad át.

Borsodmegyei Nyomdaipari Vállalat Bélyegzőüzeme Miskolc, Széchenyi utca 103. szám.